

Pártás kislány

érezhesse magát abban a házban, melynek gondjait hordja.

Így telt el a tiz év és jött a bécsi döntés. Az igazság megmutatta félcát Erdélyben a magyaroknak. Hatalmas kezek vonalat húztak a földabroszon s a vonal ott haladt el éppen Jóska fölött, a domb tetején.

Nagy volt az öröm s nagy volt a bánat Jóskaék házában. Öröm, hogy Magyarország öleli vissza őket s bánat, mert Mezővarjas odaát maradt, szegény öregek odaát maradtak.

— Nagy ünnep lesz! — tanította Jóska a fiait. — A románok takarodnak el s jönnek a honvé-

Két öreg székely.

dek! Díszkapu lesz, magyar lobogó, himnusz! Ünnepelni fogunk! S Pistika már magyar iskolába jár!

Három napra rá megérkeztek az öregek. Szekerekkel jöttek, lóval, marhával, bútorral, mint aki költözködik. Megtöltötték egyszeribe a házat s kezdtek berendez-

kedni. Jóska nézte egy darabig, hogy mit művelnek nála, aztán megkérdezte.

— Apáméknak mi a szándékuk ezzel?

Az öreg végignézett a fián, bosszúsán és kicsit ellenségesen is.

— Csak nem gondolod, hogy